

КАЧА́Н Анатолі́й Леонті́йович (16. 01. 1942, с. Гур'івка Новоодеського р-ну Миколаївської обл.) — поет. Член Національної спілки письменників України (1979). Літературні премії ім. М. Трублаїні (1982), ім. Лесі Українки (2002), ім. В. Близнеця (2004), ім. Б. Неcherди (2006), ім. Є. Плужника (2009). Закінчив Одеський університет (1965). Учителював, працював в Одесі: кореспондент газети «Комсомольська іскра», редактор видавництва «Маяк» (1966–70); у Києві: інструктор сектору преси Центрального комітету комсомолу України (1971–77); завідувач відділу художньої літератури журналів «Піонерія», «Барвінок» (1977–82). Очолював Республіканське літературне об'єднання школярів «Первоцвіт» (1982–91). Один з організаторів, відповідальний секретар, завідувач відділу літератури (1991–92) журналу «Соняшник». 1995–2003 — заступник Головного начальника управління Міністерства у справах преси та інформації України; водночас начальник відділу, заступник вченого секретаря Комітету з Національної премії України ім. Т. Шевченка.

Автор проекту збірника матеріалів «Не вмирає душа

наша» (К., 2002) до 40-річчя Національної премії України ім. Т. Шевченка. Ініціатор проведення в Миколаєві 1-го (2002) та 2-го (2011) турнірів шахопоезії. Від 2004 — голова творчого об'єднання дитячих письменників Київської організації Національної спілки письменників України. Упорядник книг вибраних творів М. Вінграновського (К., 2004) та Б. Неcherди (О., 2004). Друкується від 1962.

Своєрідність художнього світу К. — у ліричних та сюжетних творах мариністично-степової тематики, ігрових віршах; поезія співзвучна світобаченню юних читачів, органічно споріднена з фольклором, насичена образністю, легкістю слова. Книги К. ілюстрували К. Лавро, Є. Попов, О. Прахова, В. Кузьменко. Окремі його вірші покладено на музику В. Кирейком, К. М'ясковим, К. Шутенком.

Основні твори

Джерельце. К., 1975; Ворота міста. К., 1977; Берегові вогні. К., 1979; Колос наливається. К., 1981; Зелений промінь. К., 1983; Світанок року. К., 1986; Прощання з літом. К., 1991; Живу я біля моря. О., 1992; До синього моря хмарина пливе. О., 2001; Лінії вареники: Вірші-безконечники. К., 2002; Журавель щипав щавель: Фразеологізми у віршах. К., 2002; По дорозі їхав віз: Гра зі словами-двійниками. К., 2002; Чари ворожбита: 36. поезій. К., 2005; Хвиля хвилю доганяє: Ліричні та ігрові вірші. О., 2007; Листи з осіннього саду. К., 2012.

Рекомендована література

1. Ходанич Л. Магія ментальної лірики // Дукля. 2002. № 6;
2. Лабінський М. Всі дороги ведуть до моря // Українська культура. 2008. № 12;
3. Рутківський В. Маяк на березі дитинства // Літературна Україна. 2012, 19 січ.

Л. Н. Горлач

Бібліографічний опис:

Качан Анатолій Леонтійович / Л. Н. Горлач // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11360>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).